

Kravet om, at det pågældende tredjeland mv. skal sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, kan kun fraviges, hvis den nationale lovgivning i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, giver mulighed herfor på grund af den registreredes specifikke legitime interesser eller på grund af legitime vigtige interesser, navnlig vigtige offentlige interesser, eller tredjelandet mv. giver tilstrækkelige sikkerhedsgarantier, jf. artikel 13, stk. 3.

2.2.2.7. For så vidt angår spørgsmålet om videregivelse til private af personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat, fastsætter rammeafgørelsens artikel 14, at dette kun kan ske i begrænset omfang.

Videregivelse til private må således kun finde sted, hvis den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet tilladelse til videregivelsen. Det er endvidere en betingelse, at den registreredes specifikke legitime interesser ikke forhindrer videregivelse, og at videregivelse af oplysninger i særlige tilfælde er afgørende for, at den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne til private, kan varetage en række nærmere angivne hensyn. Det fremgår i den forbindelse af betragtning nr. 18 i præambelteksten, at artikel 14 ikke vedrører videregivelse af oplysninger til private (f.eks. forsvarsadvokater og ofre) som led i straffesager. Om betydningen af artikel 14 kan i øvrigt henvises til betragtning nr. 17.

Den myndighed, der videregiver oplysningerne til en privatperson, orienterer denne om, hvilke formål oplysningerne udelukkende må anvendes til.

2.2.2.8. Efter rammeafgørelsens artikel 12 er der åbnet mulighed for, at den afgivende medlemsstat kan forpligte modtagerstaten til at respektere særlige begrænsninger i forhold til behandlingen af udvekslede personoplysninger. Hvis der gælder særlige begrænsninger i den afgivende medlemsstat for behandling af de personoplysninger, der er tale om at udveksle, kan afgiverstaten således i medfør af artikel 12 orientere modtagerstaten herom. Virkningen af en sådan orientering er, at den modtagende medlemsstat forpligtes til at overholde de særlige begrænsninger.

Samtidig gælder der dog efter artikel 12 et antidiskriminationsprincip, idet en medlemsstat ikke må fastsætte andre sikkerhedsgarantier vedrørende videregivelse til andre medlemsstater mv. end dem, der gælder for en lignende national videregivelse.

2.2.2.9. Ifølge artikel 15 orienterer modtageren – efter anmodning – den myndighed, der har videregivet eller stillet personoplysningerne til rådighed, om behandlingen af oplysningerne.

2.2.3. Datakvalitet mv.

2.2.3.1. Rammeafgørelsen indeholder en række bestemmelser, der har til formål at sikre datakvaliteten af personoplysninger, der udveksles mellem medlemsstaterne mv., og at sikre, at oplysninger ikke opbevares længere tid end nødvendigt.

2.2.3.2. Artikel 4 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, herunder at oplysninger berigtiges, hvis de er urigtige, at oplysninger slettes eller anonymiseres, hvis de ikke længere er nødvendige til de formål, som de er indsamlet til, eller hvortil de viderebehandles på lovlig vis, og at oplysninger (som alternativ til sletning) blokeres, hvis der er rimelig grund til at tro, at en sletning kunne påvirke den registreredes legitime interesser. Blokerede oplysninger må kun behandles til det formål, der gjorde, at de ikke blev slettet.

Kravet om sletning eller anonymisering af personoplysninger, der ikke længere er nødvendige til de formål, som de er indsamlet til, eller hvortil de viderebehandles på lovlig vis, berører ikke adgangen til at foretage arkivering af oplysninger i en særskilt samling i en passende periode i henhold til national lovgivning, jf. i den forbindelse betragtning nr. 13.

Når personoplysninger er indeholdt i en retsafgørelse eller i et register, der er knyttet til udstedelsen af en retsafgørelse, skal berigtigelsen, sletningen eller blokeringen gennemføres i henhold til de nationale retsplejeregler, jf. artikel 4, stk. 4.

2.2.3.3. Rammeafgørelsens artikel 5 forpligter herudover medlemsstaterne til at sikre, at der fastsættes passende frister for sletningen af personoplysninger eller regelmæssig undersøgelse af behovet for lagringen. Det skal sikres ved proceduremæssige foranstaltninger, at disse frister overholdes.

2.2.3.4. Efter artikel 9 kan den videregivende myndighed i forbindelse med udveksling af personoplysninger tilkendegive, hvilke nationale tidsfrister for opbevaring af oplysninger der i vedkommende medlemsstat gælder for de pågældende oplysninger. Virkningen af en sådan tilkendegivelse er, at modtageren er forpligtet til ved udløbet af fristen at slette eller blokere oplysningerne eller undersøge, om der fortsat er behov for dem. Dette gælder dog ikke, hvis oplysningerne skal bruges i forbindelse med en igangværende undersøgelse, retsforfølgelse af lovovertrædelser eller håndhævelse af strafferetlige sanktioner.

Hvis den videregivende myndighed ikke har oplyst om nogen national tidsfrist for opbevaring, gælder de tidsfrister, der er fastsat i artikel 4 og 5, for opbevaring af oplysninger, som er omhandlet i den modtagende medlemsstats lovgivning.